

Josep Carcoler (+ 1776): Notícia biogràfica i compositiva

FRANCESC BONASTRE

I

Quan escriví, l'any 1975, la història de l'orgue i els organistes de la vila de Montblanc, vaig trobar-me amb el nom de Josep Carcoler, que havia estat organista de la parròquia de Santa Maria els anys 1708-1712¹.

Poc després, apareixia el llibre de J. Muijal sobre la història de la música a la catedral de Lleida: allí se'n feia esment tanmateix, d'un altre Josep Carcoler, escolà de la capella musical de la catedral citada entre 1690 i 1713². L'autor d'aquesta publicació adduïa la procedència de l'escolà de la seu lleidatana: Cornudella (Priorat, Tarragona).

D'altra banda, era conegut un Josep Carcoler, organista de Tremp el 1723 i mestre de capella d'Olot el 1738. Certs trets biogràfics havien estat publicats pel compositor i musicòleg gironí, Francesc Civil³.

¹ BONASTRE, F., «El órgano de Santa Maria de Montblanc y sus organistas durante los siglos XVII y XVIII», *Anuario Musical*, XXVIII-XXIX (1976), 243-267.

² MUJAL ELIAS, J., *Lleida. Historia de la Música*, Ed. Dilagro, Lleida, 1975.

³ CIVIL, F., *El fet musical a les comarques gironines...* Girona, 1970. Veg. també els articles: «Mestres de la Capella de Cant i organistes de la Parròquia de Sant Esteve de la vila d'Olot, segles XVII i XVIII», *II Assemblea d'Est. Comtat de Besalú*, 1973 [1978], pàgs. 107-109; «La Música religiosa a Olot i Comarca corrent el segle XVIII», *Patronat d'Est. Històrics d'Olot i Comarca*, 1977 [1978], pàgs. 193-212.

Davant la confosa iteració de noms i cognoms, he cregut oportú de posar-hi ordre, cercant a la vegada de primfilar i documentar les hipòtesis més probables, en el cas de manca el definitiu suport històric.

La nissaga Carcoler

La investigació de les fonts documentals m'ha permès de descobrir, damunt el mateix homònim, tres personalitats musicals i biològiques diferents, l'argumentació de les quals exposo tot seguit:

1) *Josep Carcoler, escolà de Lleida*. La notícia més antiga que ens parla d'un Josep Carcoler músic, ens l'ofereix el document de 1690, any en què un minyó d'aquest nom i cognom, nascut a Cornudella, és admès com a escolà de la capella de música de la seu de Lleida; allí hi romangué fins el 1713⁴.

Havent consultat els llibres sacramentals d'aquesta vila tarragonina, vaig trobar dues possibles pistes que podrien identificar la persona i any de naixença: Josep (Francesc, Miquel) Carcolé, fill de Francesc i Tecla, batejat el 16 de novembre de 1677⁵, i Josep (Jaume, Joan, Esteve) Carcolé, fill de Joan i Caterina, batejat el 20 de novembre de 1679⁶. Esdevindria segur que un d'aquests dos és qui el 13 d'octubre de 1690 és admès com a escolà de Lleida. D'aquest Josep Carcoler (= Carcolé) no en sabem ja res més, sinó és que a 1713 deixa de constar en la nòmina de la capella de música de l'esmentada catedral.

En aquest sentit, no deixa d'ésser curiós que entre els mesos d'abril i juny de 1713, sorgeix esporàdicament un *Mossèn Joseph Carcoler* a Cornudella, que no essent rector ni vicari, actua com a oficiant en tres bateigs⁷. No seria gens estrany que fos l'antic escolà de Lleida, que en els vint-i-tres anys d'estada en aquella catedral hagués accedit a l'ordre del presbiterat. Però res d'això pot confirmar-se documentalment, per ara.

2) *Josep Carcoler, organista de Montblanc*. Un altre Josep Carcoler apareix, el 1708, com a organista de Montblanc (*Conca de Barberà*,

⁴ MUJAL ELIAS, Ob. cit., pàg. 167.

⁵ *Llibre de Baptismes i òbits*, 1651-1697. Ms. 3 Cornudella, Arx. Hist. Arxidiocesa de Tarragona (= AHAT), f. 139.

⁶ *Ibid.*, f. 149. En ambdós casos he mirat el llibre d'òbits, per si s'haguessin mort d'infants.

⁷ *Llibre de Baptismes*, 1694-1739, Ms. 4 Cornudella, AHAT. Les dades són el 23 d'abril (f. 223), el 26 de maig (f. 224) i el 24 de juny (f. 225), respectivament.

Tarragona), on succeí a Pere Falcó, la mort del qual s'esdevingué entre febrer i abril de 1708⁸.

L'última notícia documental sorgeix el maig de 1712; en el mes de setembre, fou substituït en el càrrec per Macià Farré (o Ferrer)⁹. Aquest organista no pot ésser, per raons òbvies, el Josep Carcoler que hem vist documentat a Lleida. En el cas que hagués nascut també a Cornudella, creiem que un dels dos citats anteriorment (nascuts a 1677 o 1679), podria haver estat l'organista de Montblanc.

Hi han dues raons de pes que conflueixen a considerar Cornudella com a pàtria comuna dels Carcolers: per un costat, l'existència de cinc matrimonis coetanis i amb descendència a la citada vila (en el període 1677-1696): Joan Carcolé i Caterina¹⁰, Francesc C. i Tecla C. i Torà¹¹, Mateu C. i Josepa¹², Pere C. i Maria Anna Pallarès i C.¹³, i Pere C. i Rosa¹⁴; una altra generació més jove, amb activitat biològica posterior a 1700, és representada per Francesc Carcoler («menor») i Cecília, Pere C. i Maria C. i Gomis, i Pere Geroni C. i Maria C. i Abelló.

D'altra banda, la vila esmentada i els pobles de la rodalia ofereixen una interessant mostra de músics: Jaume Comes, de Prades, escolà de Lleida el 20 de setembre de 1669¹⁵; Joan Sabater, de Cornudella, baixonista de la capella esmentada des del 5 de gener de 1670 i fins a l'any 1696¹⁶; Joan Piquer, de Cornudella, escolà de la capella citada, admès el 9 de setembre de 1732¹⁷, i posteriorment organista de Montblanc entre 1742 i 1745¹⁸; en l'esmentada obra de J. Mujal, hom parla de l'ingrés d'un escolà de Cornudella a la capella musical lleidatana el 19 de novembre de 1669¹⁹, i d'un altre de Prades el 5 de gener de 1680²⁰.

⁸ *Libreta ahont se continuaran los repartiments...* (1709), Ms. s.n. Arx. Sta. Maria de Montblanc.

⁹ BONASTRE, F., Ob. cit., pàg. 253.

¹⁰ Dels Mss. 3 i 4 de Cornudella (AHAT), 5 fills: Anna, Josep, Bàrbara, Maria i Tecla (1677-1687).

¹¹ *Ibid.*, 5 fills: Josep, Pere Geroni, Maria Àngela, Maria Magdalena i Caterina (1679-1689).

¹² *Ibid.*, 8 fills: Maria Magdalena, Josepa, Blai, Josep Francesc, Maria Francesca, Agustina, Josepa i Josep Joan (1690-1706).

¹³ *Ibid.*, 1 fill, Maria Magdalena (1690; morta el 1691).

¹⁴ *Ibid.*, 4 fills: Pere, Josep Miguel, Tecla i Josep Carles (1696-1707).

¹⁵ MUJAL ELIAS, J., Ob. cit., pàg. 165.

¹⁶ *Ibid.*, id.

¹⁷ *Ibid.*, pàg. 170.

¹⁸ BONASTRE, F., Ob. cit., pàg. 257.

¹⁹ MUJAL ELIAS, J., Ob. cit., pàg. 165.

²⁰ *Ibid.*, pàg. 166.

Aquest doble context biològic i artístic doncs, ens fa pensar en uns fets reals que possibilitarien l'existència d'una nissaga de músics que durien el mateix cognom (i tanmateix el nom!), la pàtria comuna dels quals esdevindria la vila de Cornudella.

3) *Josep Carcoler, mestre de capella de Tremp i Olot (+1776).*

Amb l'esment d'aquest tercer homònim es tanca el cicle de notícies dels músics Carcoler. Afortunadament, posem prou documentació per a poder resseguir amb certesa la activitat biogràfica i compositiva; hi ha emperò, algunes llacunes importants: el lloc de naixement i la data, sobretot.

Francesc Civil assegura que l'any 1739, J. Carcoler tenia aproximadament, quaranta anys d'edat²¹, essent lògic de suposar la seva naixença, per consegüent, a les darreries del segle XVII. D'esdevenir certes les suposicions anteriorment exposades, caldria cercar els seus antecedents familiars a Cornudella: efectivament, hi ha un Josep Carcolé, fill de Pere C. i Rosa C. i Gomis, batejat el 8 de juliol de 1698²², que podria tractar-se del personatge actual. Aquesta hipòtesi a més a més, posseeix una altra raó contextual, per tal com F. Civil afirma que fou deixeble de Joan C. Ripollès a la catedral de Tarragona²³; posat que aquest mestre de capella prengué possessió del seu càrrec el 1708²⁴, la proporció d'edat esdevé ben natural i adient, així com la propinquitat geogràfica Cornudella-Tarragona.

Per tot quan hem dit, els tres Josep Carcoler són diferents²⁵; a aquest darrer dedico el present estudi, donada la importància de la seva trajectòria biogràfica, afortunadament comprovable, i la notable quantitat d'obra musical servada.

Josep Carcoler (+ 1776): formació musical i primers tanteigs

Seguint les notícies (malauradament no confirmades en cap altre document) de Francesc Civil, sabem que Josep Carcoler havia estat, amb

²¹ CIVIL, F., «Mesures de Capella...», pàg. 107.

²² *Llibre de Baptismes, 1694...*, Ms. 4 Cornudella (AHAT), f. 37.

²³ CIVIL, F., Ob. cit., pàg. 107.

²⁴ GREGORI, J.M., «Joan Crisòtom Ripollès (+ 1746). Biografia i catalogació de la producció musical conservada», *Bol. Arqueológico*, Fasc. 133-140 (1976-1977), pàg. 252.

²⁵ En la traducció del meu article citat al català (Montblanc, Patronat Pro Orgue, 1977), vaig suposar que l'organista de Montblanc i el de Tremp-Olot eren la mateixa persona; pels arguments exposats suau, crec impossible la coincidència.

posteritat a 1708, *escolà de cota* i deixeble de Joan Crisòstom Ripollès (+ 1746) a la capella de música de la catedral de Tarragona²⁶.

La relació amb Ripollès s'estengué durant bastants anys; així ho podem comprovar en les oposicions de Lleida de 1738, a les que hi concorregué Josep Carcoler, essent J.C. Ripollès i Lluís Serra —llavors mestre de capella del Pilar de Saragossa—, els membres del tribunal tècnic (Vegeu l'apèndix documental núm. 1). Per altra banda, no deixa d'ésser significativa la presència de dues obres de Josep Carcoler a l'arxiu de la catedral de Tarragona, la qual cosa arrodoneix aquest context de relació entre mestre i deixeble.

Entre l'aprenentatge amb Ripollès i l'admissió de Carcoler com a organista i mestre de capella de Tremp, només posseïm una notícia, que ens dona el manuscrit M. 567 de la Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya, el títol del qual és «Psalm de las 24 / de Joseph Carcolé, a 8 / *Exaudi Deus* / del año 1718»²⁷.

No hi ha dubte que ens trobem davant d'un típic manuscrit (sembla obra d'un copista) d'oposicions, que expressa el termini usual de vint-i-quatre hores que es deixava per a compondre una obra, al candidat al magisteri de capella. Malauradament, res sabem de la ubicació geogràfica del càrrec al que devia d'optar, ni del resultat esdevingut; però el manuscrit és una prova evident de la preparació de Carcoler, que reforça més encara la relació amb Ripollès; també representa la inquietud del compositor, que veurem repetida diverses vegades tot al llarg de la seva vida, per a exercir un càrrec professional idoni.

La data més pròxima de les altres obres és la de 1723, al voltant de la seva estada a Tremp²⁸: són dos *villancicos* de Nadal²⁹. Res no sabem de la data de la seva admissió com a organista i mestre de capella, sinó és l'afirmació de F. Civil; allí gaudí emperò, de bona fama de músic, per tal com li fou perpetuat el seu contracte amb la dotació d'un benefici, sota la invocació de Sant Nicolau; durant la seva estada a Tremp fou ordenat, tanmateix, de sacerdot³⁰. Diverses obres duen la data de la seva estada a l'esmentada vila.

Sembla —d'acord amb el que diu F. Civil— que, llevat de les oposicions a l'església barcelonina de Nostra Senyora del Pi de 1737— que curiosament no registren les Actes Capitulars de l'esmentada parròquia, ni

²⁶ Civil, F., Ob. cit., pàg. 107.

²⁷ Vegeu més endavant, el Ms. núm. 1 del catàleg.

²⁸ Civil, F., Ob. cit., pàg. 107.

²⁹ Veg. els núms. 2 i 3 del catàleg.

³⁰ Veg. Apèndix documental núm. 6.

la nombrosa documentació de caràcter musical servada al seu arxiu— i les de la catedral de Lleida de 1738, Carcoler restà a Tremp fins a 1739, any en què és designat mestre de capella de la parròquia de Sant Esteve d'Olot.

Quant a les oposicions al magisteri de capella de Lleida, esdevingudes durant les darreries del mes d'abril de 1738, Josep Carcoler hi prengué part juntament amb Antolí Sala (cantor de la seu llegendària) i Josep Amiguet, violinista de la catedral de Tortosa. N'eren examinadors, tal i com hem dit abans, els mestres de capella de la catedral de Tarragona i del Pilar de Saragossa, Joan C. Ripollès i Lluís Serra, respectivament. En el transcurs dels nou exercicis, Carcoler restà en primer lloc, llevat d'un (dirigir en faristol), en què quedà segon. Especial menció merescué la composició del *villancico*, que Carcoler feu «... con gran ventaja del de Lérida, por expresar con grande habilidad de música el sentido perfecto que pedía dicho villan^{co}»³¹.

El dictamen final col·locava sense cap dubte a Carcoler en primer lloc; però el Capítol de la catedral de Lleida, celebrant sessió secreta el 28 d'abril de 1738, admeté a Antolí Sala amb dotze vots; Carcoler en merescué vuit, i Josep Amiguet no fou tingut en consideració per haver-lo desqualificat el tribunal tècnic³². Val a dir que aquest fet, no gens infreqüent per desgràcia, havia d'omplir d'angoixa i justa còlera a molts professionals de la composició, els exercicis dels qual podem veure avui dia sense l'apassionament i el sectarisme d'altres centúries. Cal fer constar tanmateix, la duresa i quasi exhaustivitat de les oposicions al magisteri d'orgue o de capella que, bé que barraven el pas als músics mancats de suficient preparació, en canvi esdevingueren sovint un greu entrebanc a la llibertat artística. Això podria explicar a bastament el fet diferencial del nostre Barroc.

Carcoler, mestre de capella d'Olot

El nostre compositor havia perdut dues oposicions importants: Santa Maria del Pi i Lleida; en aquest darrer cas, l'evidència de la injustícia comesa pel Capítol lleidatà, no fou obstacle per a que se'l tingués en estima, en haver-lo jutjat mereixedor del primer lloc les dues personalitats musicals de més relleu a la Catalunya musical d'aquell temps. Per altra

³¹ Veg. Apèndix documental núm. 1.

³² MUJAL ELIAS, J., Ob. cit., pàg. 112-113.

banda, és de suposar que Carcoler ja no se sentia a gust en els estrets límits de Tremp, on havia de fer d'organista i de mestre de capella —com succeïa a tantes altres viles de Catalunya—, esdevenint-li forçosament carregosa la seva feina.

Per això no és d'estranyar que, produïda la vancat a la parròquia de Sant Esteve d'Olot per mort del Rvnd. Josep Romero (+ 1735)³³, s'interessés pel magisteri d'aquesta ciutat. Per altre cantó, cal destacar que a Olot hi havia dos càrrecs separats, mestre de capella i organista, que cobrien lògicament dues persones, i això permetia de desenvolupar un treball més còmodament i eficientment; la riquesa i importància de la capital de la Garrotxa esdevenia tanmateix, un esperó notable per a temptar una plàcida i fructuosa estabilitat.

Després de quatre anys sense mestre titular, la Comunitat de preveres resolgué cobrir la vancat, el 1739. Segons se'n desprèn de l'apèndix documental núm. 4, el 8 de juliol del citat any foren designats tres comissaris, per tal que recollissin informes dels qui s'interessaven per la plaça de magisteri de capella³⁴; quant a la convocatòria pròpiament dita, es devia fer a principi d'any; la carta de presentació de Josep Carcoler, deguda al Rector de la Col·legiata de Tremp, és datada a 10 d'abril de 1739³⁵; les instàncies d'altres aspirants no duen, malauradament, cap data.

El procediment seguit en aquesta ocasió no fou el de les oposicions, sinó el concurs de resolució, cosa no gens infreqüent a l'època; potser aquest capteniment de la Comunitat de Sant Esteve d'Olot fou el que precipità la participació de Josep Carcoler, cansat i desenganyat dels fracassos i injustícies anteriors.

Coneixem el testimoni escrit d'un d'aquests tres comissaris (on curiosament no es parla de Carcoler!), que posseeix gran interès pels detalls històrics que conté³⁶; d'acord amb aquest informe secret, els aspirants eren els següents:

1. Jacint Anglada, organista de Cardona, de 30 a 40 anys d'edat, natural d'Olot; no se'n fa menció especial.
2. Josep Boada, mestre de capella de Berga; se'l té per bon compositor, però mal dotat de veu per *l'avançada edat de 50 anys*.
3. Joan Serrat, de Vic, de 40 a 50 anys, de bon *geni* i bona veu; mestre jubilat de la catedral de Vic.

³³ CIVIL, F., Ob. cit., pàg. 106-107.

³⁴ Veg. Apèndix documental núm. 4.

³⁵ CIVIL, Ob. cit. pàgs. 107-108.

³⁶ Veg. Apèndix documental núm. 3.

4. Joan Baptista Massip, mestre de capella de Torroella de Montgrí; format a Lleida, en possessió d'edat i veu convenients.

5. Tomàs Andreu, de Cervera, deixeble del cèlebre Francesc Valls; bon compositor, però *d'especials costums*.

6. Sebastià Bonet, de Barcelona, de 29 a 30 anys d'edat; bon compositor i d'estatura *poch menos que mediana*. D'aquest aspirant conservem la seva instància, que transcriu en l'apèndix documental núm. 2, per considerar-la d'interès; sembla que el seu contingut hagi estat canviat en favor de Tomàs Andreu, per l'anònim informador.

7. Antoni Jordi, de Vic, de 22 a 23 anys d'edat; bon compositor, format potser a la capella del Palau de Barcelona; veu encara immadura, *de geni propiíssim y de especials costums*.

El comissari no ens parla de Josep Carcoler, que era doncs, l'octau competidor. Aquest informe fou redactat el dia 4 de novembre de 1739, per tal que servís de guia als electors (Vegeu l'apèndix documental núm. 3). La comunitat de preveres es reuní el citat dia, i després d'escoltar la relació dels tres comissaris, passaren a la votació secreta, el resultat de la qual fou l'elecció, *per pluralitat de veus més que les dos parts*³⁷, de Josep Carcoler.

El dia 11 de gener de 1740 era protocolitzat davant el notari Gaspar Clapera d'Olot, l'acta anterior d'elecció. Els pactes subsegüents conformen allò que era habitual a Catalunya, pel que fa a l'ofici de mestre de capella: la cura de les obligacions del Cor —herència de l'antic *sustentor* o *succentor*—, l'ensenyament dels escolans o minyons, i la consuetat pròpia de la parròquia, amb les condicions restrictives usuals. Curiosament, no es parla de l'obligació de compondre, sinó de fer cantar; tanmateix hom insisteix a que tingui cura de la decència en l'ofici, cantat o resat³⁸.

Però Carcoler no parà fins a aconseguir la perpetuació en el càrrec, la qual cosa li'n fou concedida pels protectors de la Comunitat el 12 de novembre de 1740³⁹.

L'activitat musical del nou mestre de capella fou mantinguda contínuament, tal i com podem comprovar en les nombroses obres compostes durant l'etapa olotina, l'última de la seva vida. També formà part de tribunals d'oposicions d'orgue, dues proves de les quals podem documentar: al 27 de juny de 1759, juntament amb Ignasi Subies, organista de Vic, i Joan Pusalgues, organista de Sant Joan de les Abadesses,

³⁷ Veg. Apèndix documental núm. 4.

³⁸ Veg. Apèndix documental núm. 5.

³⁹ Veg. Apèndix documental núm. 6.

formà el jurat que havia de decidir el candidat de la vacant de Sant Esteve d'Olot: els dos opositors, Jacint Anglada i Salvador Dachs, foren considerats ineptes⁴⁰. L'altre document ens assabenta del paper de Josep Carcoler com a membre del tribunal examinador del benefici de l'orgue de Sant Joan de les Abadesses, el 1763; aquesta vegada formà part del jurat amb Joan Pusalgues, mestre jubilat de la vila citada, i obtingué la plaça Josep Sala, natural de la mateixa vila i organista de Tremp, que fou preferit damunt l'altre aspirant, el seu germà Francesc⁴¹.

Ja hem vist que Francesc Civil afirmà que Carcoler devia de tenir uns quaranta anys en 1739. Hem vist també que l'anònim informador atribuïa a Josep Boada l'*avantçada edat* de 50 anys; a la vegada, recordem que Joan Serrat, de 40 a 50 anys, era ja mestre jubilat de la catedral de Vic; amb això vull insistir només en la trista degradació vital d'altres èpoques, en les que l'envelliment, donades les circumstàncies mèdiques, era molt més avançat. Per això no ens ha d'estranyar que a 1775 trobem un document segons el qual un altre clergue s'ocupava del càrrec de mestre de capella, possiblement ja des de bastant abans: «... Josep Regordosa, clergue, Mestre de capella encarregat, elegit per suplir la falta del R^{nt} Carcoler, vell i malalt.»⁴²

Josep Regordosa era natural d'Igualada, i tornà a servir interinament a Olot durant els anys 1784-1786⁴³.

El nostre compositor morí a Olot el 27 d'octubre de 1776. En l'acta de defunció resta en blanc l'espai destinat a fer esment de la seva edat:

Als vint-i-set de Octubre de mil set-cents setanta-sis morí / lo R^{nt}. Joseph Carcoler Pbr., Y Mestre de Cant de la Iglà. / Parral. de St Esteve de la Vila de Olot, de edat... años. Re / bé tots los Sagraments. Als vint-i-vuit de dit mes i any fou ente / rat en dita Iglà. Parral. ab assistència de tota la R^{nt}. Co-/munitat, fent sepultura General Major. Als trenta del / mateix mes y any se li feu la Novena y honras ab la matei / xa assistència.⁴⁴

II

Hem vist fins ara l'activitat vital del mestre Josep Carcoler; cal que recollim i cataloguem l'obra compositiva que hem pogut servir fins al

⁴⁰ Ms. 40 Carpera Organista i M. de Capella, APO.

⁴¹ Ms. s.n. Arxiu St. Joan de les Abadesses.

⁴² *Registre de la Capella de Música*, Ms. s.n. Arx. St. Esteve d'Olot, 1775-1776.

⁴³ CIVIL, F., Ob. cit., pàg. 108.

⁴⁴ *Llibre d'òbits*, Ms. s.n. Arx. St. Esteve d'Olot, f. 275^v [1776].

moment. La seva producció és únicament de caire religiós: quaranta-vuit obres litúrgiques o paralitúrgiques, que són el testimoni del seu treball.

Carcoler se'ns presenta com un hàbil compositor; potser destacaríem una constant en tota la seva obra: la funcionalitat. En l'esquema formal, en el plantejament global de les seves composicions, Carcoler es manifesta partidari de solucions fàctiques, palesant un innat domini de la tècnica, i un viu capteniment de la música com a procés de comunicació. Cal notar també el sentit acurat i intel·ligent de la instrumentació, mostrant en aquesta vessant un interès desacostumat respecte dels compositors coetanis coneguts fins al moment. També el ritme és objecte d'especial atenció per part de Josep Carcoler, que basteix d'aquesta manera una obra ben reeixida.

Per altra banda, hi ha en la seva obra aquelles característiques semàntiques pròpies del Barroc musical europeu, i també les particularitats singulars de la música hispànica de l'època: certa regressió en l'obra essencialment litúrgica, contrastant amb la major llibertat i fantasia de l'obra purament religiosa, sobre tot en els *villancicos*.

I per damunt de tot, ben al marge de qualsevol judici de valor, cal adonar-se que Josep Carcoler, a l'igual que tants d'altres, representa un exponent molt vàlid de l'assumpció del Barroc a casa nostra. La seva obra així ho confirma, i no solament com a document històric, sinó sobre tot en tant que testimoni d'una professió viscuda amb coherència.

Abreviatures emprades

ACT.	Arxiu de Música de la Catedral de Tarragona.
APO.	<i>Id.</i> de la parròquia de Sant Esteve d'Olot.
ASP.	<i>Id.</i> Santa Pau.
BC.	Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya.
A.	Alto
Ac.	Acompanyament
Ap.	Apaisat
B.	Baix
Bf., bfs.	Bifoli, bifolis
C.	Contralt
Cad.	Cadència
F., fs.	Foli, folis
Fag.	Fagot
Fl.	Flauta
Ob.	Oboè

M.	Major
m.	menor
Quad.	Quadern
R.	Recte
S.	sense
T.	Tenor
Ti.	Tiple
Tpa.	Trompa
Vi.	Violí
X.	Xifra, xifrat.

Obra datada

1. «Psalmo de las 24 de / Joseph Carcole á 8 / *Exaudi Deus* / del año 1718»

M. 567 BC.

Papers solts.

I Cor: T; II Cor: Ti, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 6 bifols. apaisats. Incomplet. La m.

(Ti IIc)

2. «Villancico a 5 Para / Navidad, Disse / *Cielo aquí de tu Piedad*/1723 Licen.do, Joseph Carcolé»

M. 715 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 4 fs. ap. i 2 bfs. *id.* Complet. Sol m.

(Ti I)

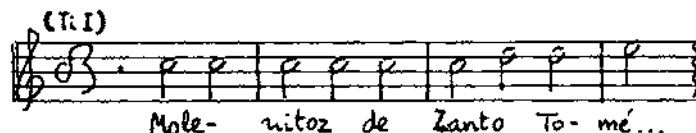
3. «Villancico a 5 Para / Navidad. *Molenitoz de Zanto Tomé* / Licen.do / Joseph Carcolé / 1723»

M. 721 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 3 fs. ap. i 3 bfs. *id.* Complet. Do M.

4. «Villancico a 5 Para / Navidad, Dise / *Con su vara de Govier- no* / Any 1724 / Carcolé»

M. 720 BC.

Papers solts

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 3 fs. ap. i 4 bfs. *id.* Complet. La m.

5. «*Miserere mei Deus* / a 5º / Licen.do Joseph Carcolé / 1724»

M. 405 BC.

Papers solts.

I Cor: Ti 1/2; II Cor: A, T, B; Ac (x.)

Còpia d'època. 5 fs. ap. i 2 bfs. *id.* Incomplet (manca el primer full del Ti 1). Do M.

6. «Tono a 4° al Na.^{to} / de Xp^o / *Vaya de Bayle, Zagalas!* - Carcoler» A l'angle sup. dret: «1727»

M. 706 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T; Ac. (x.)

Còpia d'època. 5 bfs. ap. Complet. Sol m.

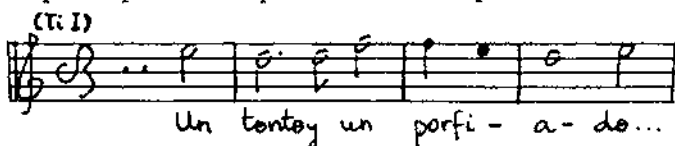
7. «Villancico a 7 al N.^{to} de Xpo. dize, / *Un tonto y un porfiado* / Carcoler / 1727»

M. 701 BC.

Papers solts.

I Cor: Ti, A, T; II Cor: Ti, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 6 fs. ap. i 3 bfs. *id.* Complet. Do M.

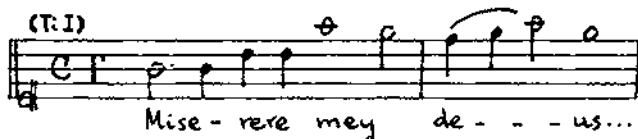
8. «*Miserere mey* a 4 / 1728»

M. 579 BC. Pedrell el suposa de Carcoler, bé que el nom del compositor no figuri en cap dels papers conservat actualment.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T; Ac. (2 ex. diferents, s. x.)

Còpia d'època. 1 f. ap. 5 bfs. *id.* Complet. Do M.

9. [«*Si ello ha de aver xacarilla*. Villancico a 4 al Nacimiento. Carcoler, 1728»]

M. 719 BC.

Actualment s'ha perdut el paper de l'Acompanyament, que és el que deuria dur el títol. El paper de l'Alto l'he trobat, desaparellat, en un altre lligall. Segueixo doncs, el títol que Pedrell duu en el seu *Catàlech*..., Vol. II, p. 29.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T.

Còpia d'època. 4 bfs. ap. Incomplet. Sol m

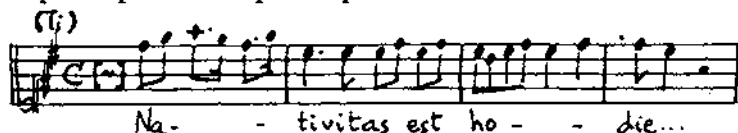
10. «Motete a 3 Al N.^{to} / de Maria / *Nativitas est hodie* / Carcoler p.^{re} / 1729»

M. 543 BC.

Papers solts.

Cor: Ti, A, T; Ac. (x.)

Còpia d'època. 4 fs. ap. Complet. Re M.

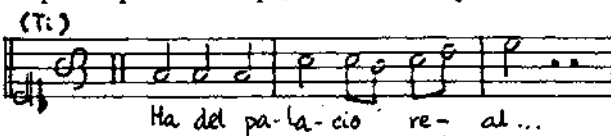
11. «Duo Para Navidad con / Violines / *A del Palacio Real* / 1729 / Carcoler P.^{re}» (El nom del compositor, escrit d'altra mà)

Ms. ASP, s.n.

Papers solts.

Ti 1/2.- Vl. 1/2; Ac.

Còpia d'època. 2 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Fa M.

12. «Duo al Nacimiento que dize / *Des del estado de flandes!* - 1729 / Carcoler».

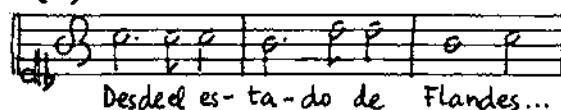
Ms. ASP, s.n.

Papers solts.

Veus: Ti, T; Ac.

Còpia d'època. 3 bfs. ap. Complet. Fa M.

(Ti)

13. «Tono solo. Con Violines / A St. Bonifacio / *Oygan todos señores* / 1731 / Carcoler P.^{re}»

M. 789 BC.

Papers solts. Només es conserva el full de l'Acompanyament, sense xifrar. 1 f. ap. Còpia d'època. Incomplet. Fa M.

(Ac)

14. «*Magnificat a 5* / Carcoler P.^{re} / 1733»

M. 618 BC.

Papers solts.

I Cor: Ti 1; II Cor: Ti, 2, A, T, B (sense text; possiblement destinat al baixó); Ac. (x.)

Còpia d'època. 4 fs. ap., 2 bfs. id. Complet. Fa M.

(Ti 1)

15. «Villancico a 5 / Para Navidad / Dize / A Belen con los pastores / Caroler P.^{re} 1733»

M. 701 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 3 fs. ap., 3 bfs. *id.* Complet. Do M.

16. «Villancico para Navidad / a 5 / Unos músicos de fama - 1735 / Caroler P.^{re}»

M. 701 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B (sense text); Ac.

Còpia d'època. 5 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Do M.

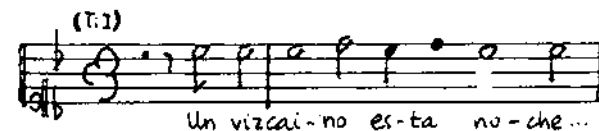
17. «Villancico a 5 Para Navidad Un vizcaíno esta / noche / Any 1735 / Caroler P.^{re}»

M. 701 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac.

Còpia d'època. 4 fs. ap., 2 bfs. *id.* Complet. Fa M.

18. «Villancico a 5 Para Navidad / *Muchachas con migo* / 1735 / Carcoler P.^{re}»

M. 717 BC.

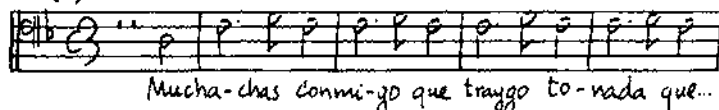
Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac.

Còpia d'època. 5 fs. ap., 1 bf. id. Complet. Fa M.

N.B. Al paper de tenor (únic que canta l'incipit esmentat) hi ha sobreposat damunt *Muchachas*, el mot *Sagalas*.

(T)

19. «Villancico a 5 Para / Navidad, Dize / *Buena noche Zagales!* - 1735 / Carcoler P.^{re}»

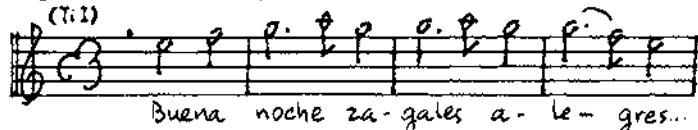
M. 720 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac.

Còpia d'època. 4 fs. ap., 2 bfs. id. Complet. Do M.

(Ti 1)

20. «Solo con violines A / St. Bonifacio / *A buscar sacras reliquias* / Carcoler P.^{re} / 1735»

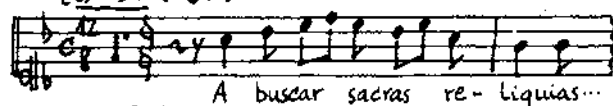
M. 803 BC.

Papers solts.

Ti, Sol; VI. 1/2; Ac. (x.)

Còpia d'època. 2 fs. i 2 bfs. ap. Complet. Fa M.

[Estribillo] (Ti)

Aria (Ti)

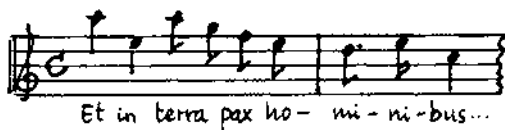
21. «Missa a 5 / Caroler P.^{te} / 1736»

M. 404 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 1 bf. i 5 quad. r. Complet. La m.

22. «Missa pro Defunctis / à 4 / Mtro. Carcoler» [1736]

Ms. APO, s.n.

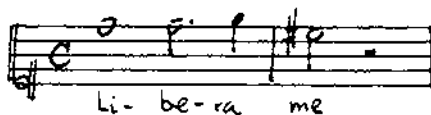
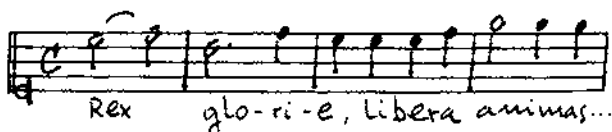
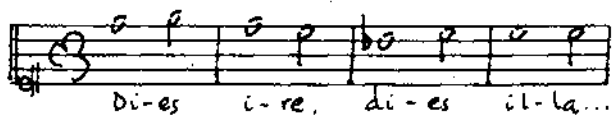
Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T; VI. 1/2, Ac.; Baix *rapieni* (sic.).

Còpia d'època (llevat de 2 papers de Ti 1/2, posteriors) 2 fs.

ap., 3 bfs. *id.*, 4 quad. r. Completer.Introit, Fa M; Seqüència, Re m., cad. M; Ofertori, La m; *Sanctus*, Re m, cad. M; *Agnus*, *id. id.*; *Communio*, Re m; Absolta, Re m., cad. M.

(Ti 2)

23. «Villancico Para Navidad / a 5 / *Para calentarse en Noche* / Carcolet» (A l'angle sup. dret: «1736»)

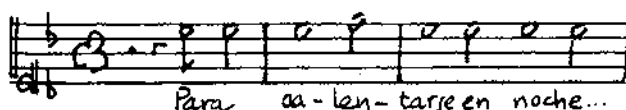
M. 720 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1, A, T, B; Ac.

Còpia d'època. 4 fs. ap., 1 bf. *id.* Incomplet. Fa M.

(Ti 1)

24. «Villancico Para Navidad / a 5 / *Divino Amoroso* / Carcolet P.re / 1737»

M. 715 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 5 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Sol m., cad. M.

(Ti 1)

25. «*Domine ad adjuvandum* / a 5 / 1738 / Carcolet P.re»

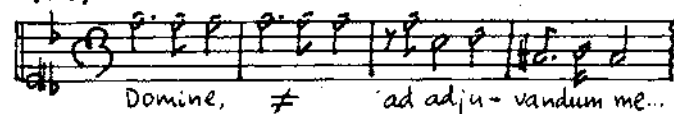
M. 579 BC.

Papers solts.

Cor: Ti (*Solo*), Ti 2, A, T, B; Ac (x.)

Còpia d'època. 6 fs. ap. Complet. Sol m.

(Ti 1)

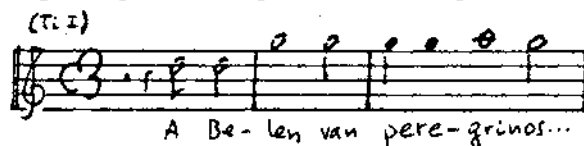
26. «1738 / Villancico a 6 Para Navidad / *A Belen van Peregrinos* / Carcoler P.^{re}»

M. 715 BC.

Papers solts.

I Cor: Ti 1/2/3; II Cor: A, T, B; Ac.

Còpia d'època. 4 fs. ap. 3 bfs. *id.* Complet. Sol M.

27. «1738 / Villancico Para Navidad / a 5 / *A los Reyes conbidan* / Carcoler P.^{re}»

M. 701 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època, 1 f. ap. i 5 bfs. *id.* Complet. Sol M.

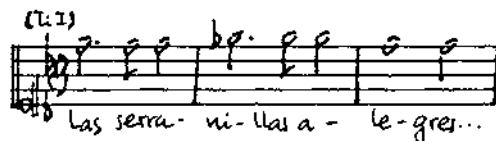
28. «1738 / Villancico Para Navidad / a 5 / *Las serranillas Alegres* / Carcoler P.^{re}»

M. 720 BC.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, B; Ac. (x.)

Còpia d'època. 5 fs. ap., i bf. *id.* Complet. Sol m.

29. «Codern de las oposicions / de Lleyda / del añ 1738 / Antolí Sala, Jph. Carcoler / Esta juntos dos Rrs. de Difun.^s à 4 V.^s de/M^o Bernat que son *Ne recorderis* y *Qui Lazarum*»
(Altra lletra: «Lo Salm és a 11»)

M. 925 BC.

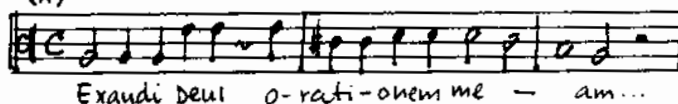
Borrador original.

Quadern r., 34 fs.

Fs. 15-19: «Psalm a 11 a 3 coros» [*Exaudi orationem meam*]

(I Cor: Ti, A, T; II Cor: Ti, A, T, B; III Cor: Ti, A, T, B; Ac. x.) El text del salm no està aplicat a les veus. La m., cad. Mi M.

(A)

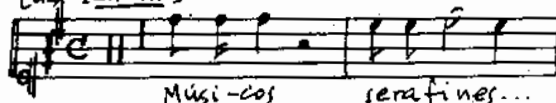
30. (Mateix Ms. citat) Fs. 19-28: «Josep Carcoler P.^{re} / Villancico à / 8 con Violi.» [*Músicos serafines*]

Borrador original.

I Cor: Ti 1/2, A, T; II Cor: Ti, A, T, B; Vl. 1/2; Ac. (x.)

Al f. 20 hi podem llegir: «J.M.J. asis.^a vuy / die 23 de Abril».
Re M.

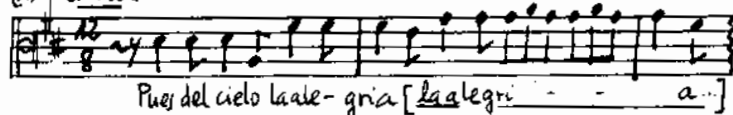
(Ii) [Introd.]

(Tic) [Estríbillo]

(A) [Aria]

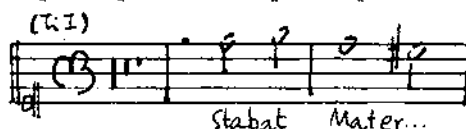
31. «Caroler / *Stabat Mater dolorosa* / a 4 con violines / 1742»

M. 644 BC.

Papers solts.

Cor: Tí 1/2, A, T; Vl. 1/2 (a la mateixa partitura hom hi inclou les parts de Fl. 1/2, Ob. 1/2 i Tpa. 1/2); Ac. (x.)

Còpia d'època. 7 bfs. ap. Complet. Re m.

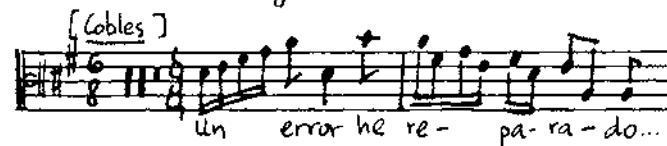
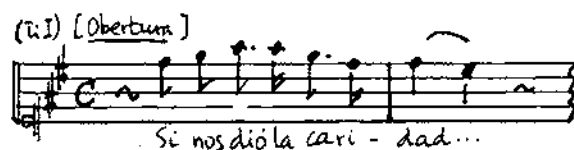
32. «Villancico A la translación / de la Virgen de Altura / a 4º/con violines y obueses / *Si nos dio La Caridad* / Caroler P.^{ro}. (Angle sup. dret: «1748»)

M. 715 BC.

Papers solts.

Cor: Tí 1/2, A, T.-Vl. 1/2, Ob. 1/2, Ac.

Còpia d'època. 3 fs. ap., 12 bfs. id. Complet. Re M.

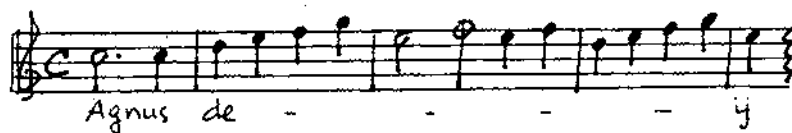
33. «Missa a Duo / Carcolet / 1765»

Ms. ASP, s.n.

Papers solts.

Veus: Ti 1/2.

Còpia d'època. 2 quad. r. Incomplet.

Kyrie, Do M., cad. Sol M.; Gloria, Credo, Sanctus i Agnus,
Do M.

Obra no datada

34. «Missa a 8 / Ldo Carcolé». (Missa de Difunts)

Ms. 211 ACT.

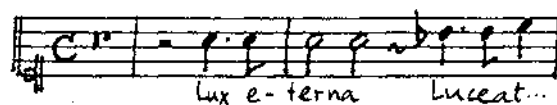
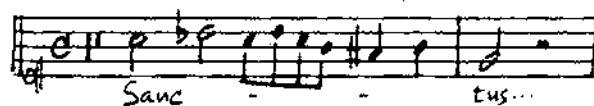
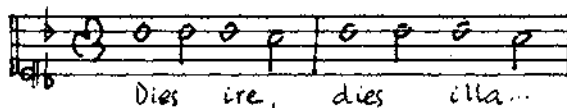
Papers solts.

I Cor: Ti 2, A; II Cor: Ti, A, T, B.- Ob. 1/2

Còpia mitj. s. XVIII. 1 f. ap., 8 quad. r. Incomplet.

Introit, Fa M; Seqüència, Sol m.; Ofertori, Re m., cad. M.;
Sanctus, Re m.; Agnus, Id.; Communio, Re m., cad. M.; Ab-
solta, Fa M.

(211)

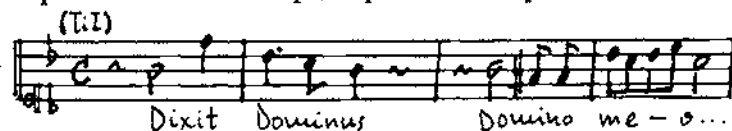
35. «*Dixit Dominus* a 6 voces para / Tiples del Mtro. Carcoler / Segundo tono»

Ms. 211 bis ACT.

Papers solts.

I Cor: Ti 1/2; II Cor: Ti, A, T, B; Fag.; Ac. (x.)

Còpia fin. s. XIX. 8 fs. ap., 1 quad. *id.* Complet. Sol m., cad. M.

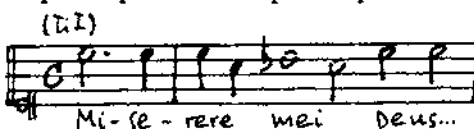
36. «*Miserere* a 3 / Carcoler PVre»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, T; Ac.

Còpia d'època. 4 bfs. ap. Complet. La m., cad. Mi M.

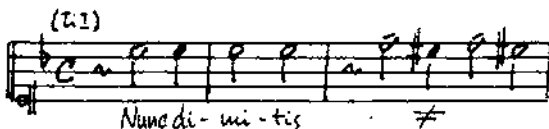
37. «*Nunc dimittis* a 4° / Con Violines y Trombas / Carcoler»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2, A, T, - Vl. 1/2, Tpes. 1/2; Ac.

Còpia d'època. 9 bfs. ap. Complet. Fa M.

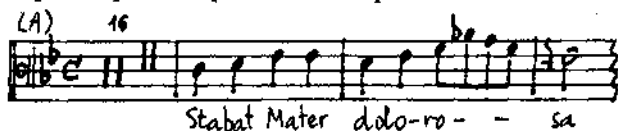
38. «*Stabat Mater Dolorosa* a Duo / Carcoler»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Veus: A, T. - Vl. 1 (i *Tromba* 1 [= Trompa], Fl. i Fag.); Ac.

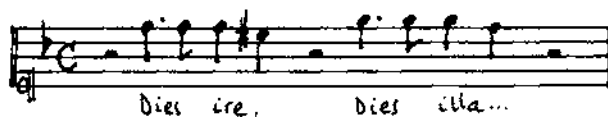
Còpia d'època. 4 quad. r. Incomplet. Do m.

39. «*Sequentia pro Deffunctis* 4º / Con Violines / y algunos versos con Flautas, otros con Fagotes (esc. posterior) / *Dies irae, Dies illa* / Carcoler, P.^{ro}»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Cor: Ti 1/2. - Vl. 1/2, Fl. 1/2 (i Fag. 1/2) Ac.; Règim.

Còpia mitj. s. XVIII. 3 fs. ap., 10 bfs. *id.* Incomplet. Re M.40. «Carcoler / Motete a Solo / Con Violines / A S.^{to} Estevan / *Lapides torrentis*»

M. 539 BC.

Papers solts.

T, solo.- Vl. 1/2; Ac. (x.)

Còpia mitj. s. XVIII. 4 bfs. ap. Complet. Re M.

(T)

41. «Motete a St. Lorenzo / a 7. Con Violines / Caroler P.^{re}. [*Le-vita Laurentius*]

M. 539 BC.

Papers solts.

I Cor: Ti, A, T; II Cor: Ti, A, T, B,- VI. 1/2; Ac. (x.)

Còpia mitj. s. XVIII. 6 fs. ap., 6 bfs. *id.* Complet. Re M.

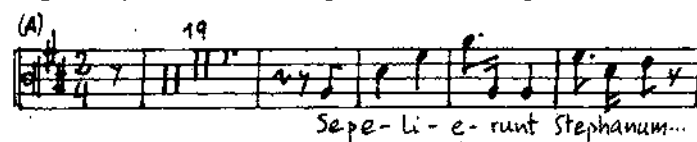
42. «Caroler / Motete a Solo / Cov Viol.⁵, a St. Estevan / *Sepelie-runt Stephanum*»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

A, sol - VI. 1/2; Ac.

Còpia mitj. s. XVIII. 3 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Re M.

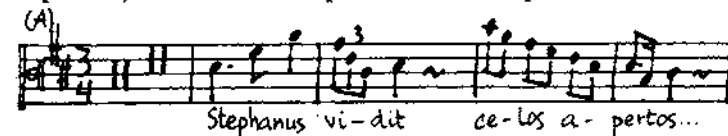
43. «Motete a S.^{to} Estevan / Solo con Violines / *Stephanus vidit* / Carolers»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

A, sol - VI. 1/2; Ac.

Còpia mitj. s. XVIII. 3 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Re M.

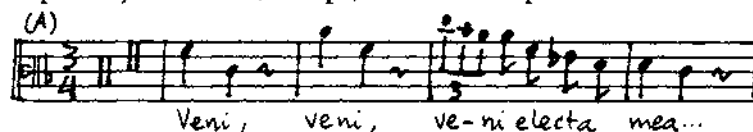
44. «Motete a Solo / Con Violines / A Sta. Sebina / *Veni, electa mea* / Carcoler»

Ms. APO. s.n.

Papers solts.

A, sol. - Vl. 1/2, Ac.

Còpia mitj. s. XVIII. 3 fs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Fa M.

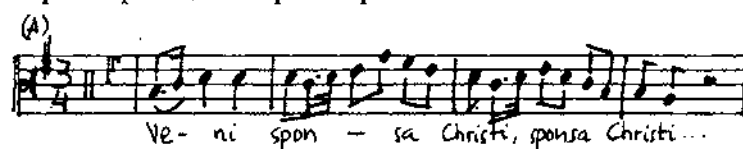
45. «Motete a Duo / A Sta. Sebina / Con Viol.^s / *Veni Sponsa Christi* / Carcoler»

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Veus: A, T. - Vl. 1/2; Ac.

Còpia d'època. 5 bfs. ap. Complet. Sol M.

46. «Carcoler / Motete a Duo A la Dedicació de / la Iglésia / ab Viol.^{ls} y obuès / *Domum tuam Domine*»

M. 543 BC.

Papers solts.

Veus: Ti, A. - Vl. 1/2, Ob. 1/2; Ac. (x.)

Còpia mitj. s. XVIII. 7 bfs. ap. Complet. Re M.

47. «Motete à Duo / de Tiple y Alto, para la elev.ⁿ / con / Flautas y Acomp.^{to} / Mtro. Carcoler / n° 14» [*O quam suavis es Domine*]

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

Veus: Tl, A. - Fl. 1/2; Ac.

Còpia mitj. s. XVIII. 4 bfs. ap., 1 bf. *id.* Complet. Re M.

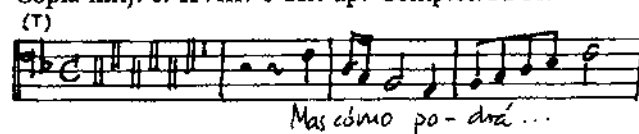
48. «Aria a los dolores de / Maria / Con Violines y trompas / de Tenor / Carcoler Pre.^{ra}» [*Mas cómo podrá serenarse el cielo*]

Ms. APO, s.n.

Papers solts.

T, sol. - Vl. 1/2, Tpa. 1/2; Ac.

Còpia mitj. s. XVIII. 6 bfs. ap. Complet. Fa M.

Apèndix documental

N.º 1 — Acta de les oposicions de Lleida, 1738

(Còpia simple, ms. de l'època, APO, s.n.)

Ms. 13 Carpeta *Organista i M. de Capella*)

Las oposicions de Lleyda

Carcoler, Antoni y el de Tortosa

Señor haviendonos encargado V.S. el encargo de examinar los que concurriesen a la oposición de esta Sta. Iglesia en el puesto de Mº de Capilla, y haviendolo executado con rectitud, Y dezeo grande de cumplir con nuestra obligación, para la Mayor Gloria de Dios y servicio de esta Sta. Igl^{ta}. devemos dezir, Justas nuestras conciencias lo que sigue:

Primer día cantaron los tres opositores sus obras, Y parecieron bien.

Segundo día les preguntamos algunas preguntas de Theorica, y agraduamos en primer lugar, Trem, y Tortosa; Lerida lo hallamos poco formal. En contrapuntos sobre canto llano, en primer lugar Trem y Lérida, Tortosa dió poca satisfacción ó nada.

Tercer día, en canto llano sobre tiple, en primer lugar Trem y Lérida, Tortosa nada.

Quarto día por la mañana, se les dió en el Archivo sutilezas de música, y en primer lugar Trem, en segundo Lérida y en teter lugar Tortosa.

El mismo día por la tarde hizieron contrapuntos sobre canto de órgano, primero lugar Trem, segundo lugar Lerida, y Tortosa quasi nada.

(Segueix fol. verso:)

Quinto día Regir en facistol, y algunas habilidades especiales, primer lugar Lerida, segundo lugar Trem, Tortosa nada. En el Psalmo que se les dió dentro de las 24 horas, devemos dezir, primer lugar Trem, y Lérida, Y a los dos hallamos algunos defectos en la musica, Tortosa en segundo lugar. En el Villancico que se les dió a las 24 horas devemos dezir que Trem en primer lugar, con gran ventaja al de Lérida, por expresar con grande habilidad de música el sentido perfecto que pedía dicho villan.^{co}, en segundo lugar Lérida, y en teter lugar Tortosa.

Y sacando en limpio lo que se le deve á cada uno de Justicia, dezimos que en primer lugar Trem, en segundo Lérída; habilitamos al de Tortosa por Iglesias Collegiatas.

D. Luis Serra
M^o de Capilla de la Sta. y
y Metropolitana de el Pilar
de Zaragoza.

Rdo. Chrisostomo Ripollés
M^o de Capilla de Tarragona

N.º 2 — Instància de Sebastià Bonet, clergue de Barcelona
(Ms. 17 Carpeta *Organista i M. de Capella*, A.P.O.)

Rnt Señor

Sebastià Bonet clergue natural de la Ciutat de Barcelona ab la deguda veneració exposa a V.R.^a q. á sa notícia ha vingut, q. per mort del R^t Joseph Romero P.^{te} vaca en V.R. lo Magisteri de Capella de la present Iglésia, cuya provissió especta á V.R. desitjós pues lo suplicant de interesar-ne en servir á V.R. en dit Ofici; a fi de ser atès en esta explicada pretenció, representa á V.R., q. se troba ser de edat de vint y nou anys, havent ocupat en sa menor edat una de las quatre Cortas de grana de la Cathedral de Bar.^a en qual temps y també després merescut ser deixeble del R^t Fran.^{co} Valls Mestre vuy Jubilat de dita Iglésia, cuyo bon nom és tan conegut en tota la Província, com consta á V.R.; després ha continuat son estudi, aplicant-se al de la composició de música; ab q. ha merescut, q. en vèries funcions se cantassen ab aprobació obras per ell compostas; en particular per la Capella de la Igl.^a de Sta Maria del Mar de dita Ciutat; y no constant al suplicant lo modo, q. tindrà V.R. en esta provisió; per tot cas, y per la major satisfacció, q. desitje tenir de sa habilitat, ofereix comparexer á Oposició pública, q. pase, y determine V.R.; ò bé compondrer alguna obra, ò en vulgar, ò llatina, q. li senàle V.R. la qual podrà subjectar-se á la acertada censura de tants Mestres de Capella, com té á la mà V.R.; ab quals medis espera donar plena satisfacció als desitgs, q. justament asistexan á V.R.; y per lo cas q. V.R. reparàs en los dos apuntats modos, y determinàs fer esta provisió per pur informe; posa en mà de V.R. las adjuntas fens [*sic*], y aprobacions fetas, la una per lo R^t Thomas Milans Pre y Mestre de Capella de la Igl.^a de St Just, y St Pastor de Bar.^a; y la altra per lo St Salvador

—fol. 1^v—

Figueras Mestre de Capella de la dita Iglésia de Sta Maria del Mar, en las quals després de abonar al suplicant la habilitat per la regència del magisteri de la present Igl.^a, aproban los dos sa veu, declarant ser bastant per lo regimen y entonació de est Chor, q. són las dos circumstàncias, á q., segons apar, deu atendre, y atendrá V.R.; Y per lo reparo, q. podria causar á V.R. lo trobar-se lo suplicant no ordenat, posa en sa notícia, q. està en ànimo de procurar sa Ordinació, com se

trobe obtenir ja un Benefici de rèddit annual de quinse lliuras bar^s, al que ajustant altre Benefici, q. procurarà pendrer, integrará la còngrua necessària; esperant lograr-la ab la major brevedat; pues no dubta, q. tot informe, q. por est fi se prenga per lo Ill^m St Bisbe, ha de ser à ell favorable; a més q. per lo ínterim q. dure sa ordinació, por V R. compondrer y establir sa gratificació, ò ab lo títol de salari mensal, ò ab lo específich de distribucions; no considerant lo suplicant en esta última providència lo menor perjudici al tino, estatuts, y estil observat de V R; pues li consta ser molts los exemplars de trobar-se vuy Mestres de Capella no ordenats, com son el de la Cath^l de Bar^a, el de la Cath^l de Girona, el de la Cath^l de Vich, y el de la Igl^a de Sta Maria del Mar; y en esta Igl^a no obstant tenir lo estatut de no donar enteras distribucions als no Presbíteros, las lucra íntegrament lo M^c de Capella de ella; sens q. de esta pràctica resulte à aquella Comunt la menor inobservància de aquell estatut; pues és molt perceptible lo motiu de diferència, q. milita per dispensar aquellas al Mestre de Capella, negant-las als Beneficiats: lo que apar és en tot adaptable à V R. en lo present cas, no podent quedar fundat temor del menor inconvenient, com no té V R. en donar-las al Obtenint lo Benefici de la Orga de la pñt. Igl^a en lo cas de no ser ordenat, negant-las als obtentors dels demés Beneficis; pues estos casos per son motiu especial diversifican à tots los demés; de que apar resulta, no quedar subsistent reparo per no admetrer à dit ofici al suplicant.

—fol. 2—

Per tant dit Sebastià Bonet suplica à V R, q. en atenció dels motius dalt ponderats, sia servit emplear-lo en lo Magisteri de Capella de la pñt. Igl^a, al q. ofereix servir en la conformitat, en q. fins ara se ha servit; y ab los matexos càrrechs, q. se han practicat; prenent, y determinant à est fi lo medi à VR ben vist, ò de Oposició pública, ò de composició de alguna obra, ò el de elecció, en tots los quals espera de V R. ser atès, conforme a la justificació, y rectitut de VR.

N.º 3 — Informe (anònim) sobre els candidats al
Magisteri de Capella d'Olot, 4 Novembre 1739
(Ms. 20 Carpeta *Organista i M. de Capella*, APO)

4 gbre 1739

Molt senyors meus: en descàrrech de la més precisa obligació me incumbeix en virtut de la comissió (encara que dura y odiosa) feta a fi de informar de las qualitats y demés circumstàncias se troba en los Pretensors al Magisteri de eixa Igl^a, diré cincerament lo que resulta dels repetits informes y sessions tingudas sobre lo present assumpto: protestant no intentar tisnar ni atraçar los mèrits compresos y coneguts de major censura; si sols ab la més humil y desenteresada voluntat complir al gust, y obediència que dech a V.M.

Y avent tingut per nort y regla de mos informes las instruccions llargament donadas en la comissió, ço és primerament, de vida, costums, geni y edad: segona-

ment de veu per entonar y sustentar un cor de bastant lustre y número: tercera-ment de abilitat de composició de cant figurat per regir y conservar una capella, y en lo mateix temps de la aplicació de la ensenyança de minyons, y demés concer-nent al ofici: aniré en virtut de esta escala aplicant a quiscun dels pretendors aquella o aquelles qualitats y circumstàncies que segons los informes més dignes auré adquirir trobar-se en dits pretendors ab lo ordre sobredit.

Però antes de informar de las qualitats especials de dits Pretendors, se suposa q. tots estan adornats de las qualitats generals

—fol. 1^a—

de bona vida, forma y costums; pues tots són tinguts per homes de christiana vi-da y bon exemple, sens oferit-se en est assumpto cosa particular que notar.

En quant a las circumstàncies particulars de geni, veu, composició y aplicació = primerament, respecte del Rt. Jacinto Anglada, organista de Cardona, de edat de 30 a 40 anys, no se sab ab individuació cosa especial: advertint que no an estat moltes las diligències per dit efecte; perquè essent lo dit Rt. Anglada fill de esta vila, ningú millor que los Patrícios sabran las prendas poden donar merceximent al dit pretendor.

Segonament respecte del Rt. Josep Boada, mestre de Berga, per los informes fi-dedignes resulta: *primo* ésser de bon geni. *2do* aver tingut bastant tenor de veu; però que de un temps á esta part se ha molt deteriorat y viciat, atribuint-se part a la edat avançada, pues corre a los 50 sa edat. *3tio*, consta ésser pràctic en compo-sició y aver estat cridat per examinador en differents oposicions.

Tercerament respecte del Rt. Joan Serrat, natural de Vich, de edat de 40 a 50 anys, consta *p^o*, ésser de bon geni, *2do*, tenir bon tenor de veu, com de ella podran donar informe molts que de eixa vila lo han oit.

Quarto, respecte del Rt. Joan Batista Massip, se troba per los mateixos informes, que des de Lleyda (hahont estudia molta part de sa facultat) fou provist en con-curs al magisteri de Torroella de Montgrí, hahont vuy exerceix dit magisteri,

—f. 2—

de bona y competent edat. *2do*, ésser adornat de bon tenor de veu, y se sab aver-se oit alguna vegada en eixa vila, que porà servir de major comprobació per dita qualitat de veu.

Quinto, respecte del Rt. Thomas Andreu, natural de Cervere, per los mateixos informes consta: *p^{mo}*, ésser de especials costums. *2do*, ésser adornat de vàries abilitats y especialment de composició, avent-se cantat vàries obras suas en la Cathedral de Bar^{na}, ab permís de son mestre lo Rt. Francisco Vallis, jubilat de di-ta Catredal [*sic*]. *3tio*, consta que la veu és més que suficient.

Sexto, respecte de Sebastià Bonet, natural de Bar^{na}, consta dels mateixos informes 1º, ésser de edat de 29 a 30 anys, no diforme ni geperut; si de estatura, poch menos que mediana. 2º, resulta tenir una veu no més que suficient, encara que de tenor. 3º, ser adornat de algunas abilitats, y en especial de composició.

Septimo, respecte de Anton Jordi, natural de Vich, de edat de 22 a 23 anys, consta dels mateixos informes: 1º, tenir veu suficient, però aconralada: si bé y veritat dóna visos de eixir á tenor; y se judica també ab lo fonament de ésser dit Jordi en la edat de segona muda, y acompanyat de la circumstància de ésser de postura viril y rebusta. 2º, consta ésser pràctic en composició de cant figurat, y en lo mateix temps molt aplicat en sa facultat, y no menos en la ensenyança de minyons, per la experiència que de assò se té en la capella del Palau de Bar^{na}. 3º, consta ser de geni propriíssim, y de especials costums.

N.º 4 — 4 Novembre 1739 — Elecció del mestre de Capella
(*Llibre de resolucions, 1668-1906, fol. 52v Ms. APO*)

Elecció de Mestre de Capella

Als 4 gbre 1739, Convocada la Reverent Comunitat de Preveres de la Parroquial Iglésia d'Olot per lo Dr. Miquel Comte Pvre. y Protector Decano en lo present bienni, á fi de donar compliment á las dos resolucions presas per la dita Reverent Comunitat baix diades de 8 de Juny y de 8 Juliol, tots prop passats, com de ellas és de veurer, las quals totas se dirigien á la acertada y madura elecció del Magisteri vacant de Capella de la present Iglésia, en conseqüència de que ab la deliberació de 8 de Juliol proppassat se elegiren tres commissaris perquè a càrrech de sa consciència se informassen de las qualitats tant de vida y costums, com de veu per entonar y habilitat de composició de cant figurat, y altres circumstàncies concernets al major lustre de la present Iglésia. Y havent los dits commissaris exactament complert y executat tot lo contingut en dita comissió, han passat en llegir lo informe en forma de escala de graduació, á fi de què delibere la Rnt. Comunitat en la elecció més justa, proporcionada, é útil á la present Iglésia.

Y després de reflexionada llargament la present matèria, y atesas totas las circumstàncies passaren los Individuos, y tots acistiren en votar ab vots secrets la elecció dels Pretensors al Magisteri de Capella de la present Iglésia, y per pluralitat de veus més que les dos parts fou elegit per Mestre de Capella lo Reverent Joseph Carcoler p^{re}. y organista, y Mestre, que ere de la Col·legiata Iglésia de Trem. En testimoni de las quals cosas me dóna fer lo infrascrit secretari *die et anno, ut supra*.

N.º 5 — 11-Gener-1740 — Pactes amb el nou Mestre de Capella,
Josep Carcoler.

(Còpia simple, de la còpia de l'Acte del Mestre Carcoler.

Ms. 21 Carpeta Organista i M. de Capella, APO)

En poder de Gaspar Clapera No.^{ti} d'Olot, als 11 de Janer de 1740. És la conducció, y admissió del Rnt. Joseph Carcoler Preb. per Mestre de Capella de la Igl^{ia} Parroquial de Snt. Esteve d'Olot, ab los pactes següens: = *Primo*: que dit Rnt. Joseph Carcoler sia obligat a antonar tot lo que tinga obligació de cantar la Rnt. Com.^{tat}, en todas las horas Canònicas. *Item*, que haja de fer la semmanada en lo Ofici Ferial. *Item*: que haja de cuidar de traure y tancar los llibres de cor, y tenir-los ben conduhits. *Item*: que sia obligat ha estar al cor del Curat semmaner. *Item*: que sia tingut y obligat en ensenyar a quatre minyons, o a més si apareixerà a nosaltres, o a dita Rnt. Comunitat; y aquells no puga enseñar, admetrer en lo estudi, sens llicència y voluntat nostra; los quals hajan d'ésser aptes per cantar a cant d'orga, y per dir y cantar los risonsores, versets, y demés del servey del cor (per cantar lo Martirologi) y procurar que sian ben educats en lo servey de Déu, perquè sian dignes del Ministeri que tindran en la Igl.^a. *Item*: que tots los dias de treball dega tenir dos horas d'estudi per la ensenyansa dels minyons. *Item*: que tots los dias de treball haja de tenir una hora d'estudi en lo cor, o en altre lloch ben vista a dita Rnt. Com.^{tat}, per enseñar de cant pla als Beneficiats residents sens aver-li de pagar cosa alguna per son treball. *Item*: que sia tingut, y obligat a cantar a cant d'orga en lo Ofici de las quatre festas Añals y lo dia de Sant Pere y demés funcions de la Com.^{tat}, acàs hi haja altres cantors, o se tinga en dits dias cantoria, y que se li hajan de donar 16 reals Plata per lo dia de Nadal, com fins ara se ha practicat. *Item*: també que haja de cantar a cant de orga lo dia de la Assensió en la hora de la Nona, havent-li de donar la dita Com.^{tat}, tot lo que lo fundador ha fundat per la música que són ara 1 // 16 s. Bar. *Item*: que haja de cantar lo ofici en lo Dia dels Desposoris de Snt. Joseph donant-li també lo que aya fundat per la música de dita funció, en cas tornen a fer augment los sensals. *Item*: que dega cantar a cant figurat en la semmana Santa, y Vera Creu, y altres dias que sian ben vistos a dita Rnt. Comunitat per lustre de la Igl.^a, si se trobaran los suficientes subjectes per cantar. *Item* sia obligat a cantar todas las festas de confrarias, y altres festas; tant en la present Igl.^a com en las demés

(segueix fol. verso)

adjacents, pagant-lo de son treball. Y en cas no se poguessen convenir, dega recórrer als Protectors, per a que estos taxen, y deliberen lo que sia just donar-li. *Item*: que haja de cantar ab solemnitat gran a cant de Orga la festa y Octava de Corpus com se acostuma en la pnt. Igl.^a, donant-li per son treball, y minyons 3 dobles, y si forte per algun accident no tingués un minyó a lo menos que cantar, no pugués exigir sino dos doblas, y los tercés Diumenges, donant-li deu rals. Bar. cada tercer Diumenge. *Item*: que sempre y quant se ausentarà de dita Com.^{tat}; so és que no residís en aquella per alguna causa, o rahó que tindrà, no puga estar més fora de 15 dias, y ab llicència y permís dels Protectors, eo de la major part d'ells, deixant persona idònea y hàbil a coneguda dels mateixos Protectors, per

cumplir son Ministeri durant sa auzència. *Item*: que dega observar totas las constitucions, ordinacions, statuts fets y fahedors per la dita Rnt. Com^{ta} per al govern y decoro de la pnt. Igl^a. *Item*: que dega observar las classes en lo cantar en lo cor, y demés funcions Ecclesiàsticas, y també en lo que resa en la pnt. Igl^a, procurant que en quiscun vers se fassa la pausa, y mediació deguda, ab la gravetat que's demana per lo Major Culto a Déu. *Item*: y perquè pot succehir moltes vegadas, que en altres Iglas. de la pnt. Vila hi haja música al mateix temps que en la Igl^a. Parroquial ayha funcions com de Matinas, Completas *et cetera*; no puga deixar la Parroquial, per anar a ditas Iglas. sens expresa llicència dels Protectors, eo de la major part d'ells. *Item*: que dit Mestre dega trauer indemnè la Comunitat de la obligació contraurà ab lo acte se li farà de perpetuació, per poder-se ordenar solament, sempre que per algun motiu, deixia dita conveniència.

N.º 6 — 12-Novembre-1740 — Perpetuació del Magisteri de Capella,
en favor de Josep Carcoler
(Ms. 23 Carpeta *Organista i M. de Capella*, APO)

Die 12 gbre 1740

Nos Dr. Michael Compte, Ignatius Brangari, Franciscus Vilar et Benedictus Chast Presbyteri et beneficiati Ecclesiae Parroquialis Sancti Stephani villae Olivi Diocesis Gerundensis, et in currenti biennio Praesentores Reverendae Communitatis Presbyterorum dictae Ecclesiae Parroquialis Sancti Stephani dictae Villae, accedentes, et considerantes in generali Concilio, loco et mense solitis habito et congregato sub die 10 mensis februarii 1739, sub majorem Dei cultum et utilitatem nostrae Parroquialis Ecclesiae, Magisterium Capellae praefatae Ecclesiae tunc et ultimo vacans per mortem Reverendi Josephi Romano Presbyteri proximam fuisse in favore Reverendi Josephi Carcoler Presbyteri: sive dictum Reverendum Carcoler vita, moribus, coeteris et necessariis qualitatibus in praedictum vacans magisterium fuisse praefectum, prout huius parci in deliberatione sub dicto Concilio eadem die, mente et animo in liber resolutionum descriptae et continatae: Attendentes praeterea dictus Reverendus Carcoler in insigni collegiata Villae de Treu Diocesis Urgellensis obtinere et possidere Beneficium sub invocatione Sancti Nicolai, sive officium magisterii de Capelle, sive de l'orga, in quod quidem Beneficium sive officium fuit dictus Reverendus Josephus Carcoler perpetuus, et perpetuo assignatus per legitimos Patronos, sive Praesentatores dicti Beneficii, sive officii, vi cuius perpetuationis et perpetuae assignationis ut patet ex congruo, et sufficienti titulo fuit dictus Reverendus Josephus Carcoler per Illustrissimum et Reverendissimum Dominum Episcopum Solonensem uti ordinarium ad sacros ordines promotus.

Scientes interea, et considerantes Dominus Reverendus Carcoler uti promotus ad sacros ordines ex titulo supradictae perpetuationis, sive perpetuae assignationis dictum Beneficium Magisterii sive officium de l'orga non posse resignare, remi-

tere, sive renunciare nisi constito quod aliunde vivere commode possit; sive quousque alium titulum ad vitae sustentationem adeptus fuerit. Propterea, ut

(seguexi al foli verso)

resignatio, remissio sive renunciatio dicti Benefitiij, sive ofitiij facienda à dicto Reverendo Josepho Carcoler possit effectum cum provisione et assignatione debita et sufficientis congruae: Ideo gratis et ex nostra certa scientia et exequi volentes deliberationem habitam in concilio Generali habito et congregato sub die 17 gbris 1740 correntis anni 1740. Et hoc tam facientes cum decreto Illustrissimi et Reverendissimi Domini Gerundensis Episcopi seu ejus Vicarii Gepresen-, durante tamen vita vestra dicti Reverendi Josephi Carcoler et non ultra, et donec et quousque beneficium sive officium aut sufficientem titulum consequuti fueritis, de cujus fructibus bene et descender [sic] vivere possitis convenimus et Promittimus vobis dicto Reverendo Josepho Carcoler Presbytero dare et prestare sive perpetuare in missa et eleemosina 6 solidos batch. quolibet die a vobis celebranda in ecclesiis et Altaribus Reverende Comunitatis benevisis presentem. Et insuper promittimus vos dictum Reverendum Carcoler admittere pro ut de facto admittimus cum presenti in confraternitatem vulgo dictam de la infermaria, de qua pro casu infirmitatis valeatis percipere omnes subvenciones, et subsidia quas et quae percipiunt ceteri communitarij et Beneficiati Reverende Comunitatys, et omnia precedentia servare attendere et complere promittimus ut dictum est, et non revocare quousquam alium beneficium sive sufficientem titulum perpetuum adeptus fueritis ad vitae sustentationem sub obligatione omnium et singulorum bonorum reddituum et emolumentorum dicte Reverende Comunitatis.

Ad hoc ego dictus Josephus Carcoler supredictam promissionem et coeterea praedicta accepto.